

Expedient: 61/16

El Consell Tributari, reunit en sessió de 22 de juny de 2016, coneixent dels recursos presentats per MGSSR, SA, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- En data 17 de gener de 2013, el Sr. AEA, actuant en representació de l'entitat MGSSR, SA interposa sengles recursos d'alçada contra les següents liquidacions de l'impost sobre activitats econòmiques, girades per la Inspecció d'Hisenda Municipal:

XXX

2.- La recurrent al·lega que el fet de transformar la Mútua XXX en una societat anònima, és solament una alteració jurídica, que manté la seva personalitat jurídica, el seu objecte social i no suposa la creació d'una nova societat, com interpreta la Inspecció, doncs no s'extingeix la mutualitat.

3.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la desestimació del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- Donada l'íntima relació existent entre els recursos incorporats a l'expedient, procedeix la seva acumulació, conforme allò que es disposa en l'art. 73 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJ).

Segon.- Per un enfocament adequat de les presents actuacions convé recordar que l'Inspector en Cap de la Inspecció d'Hisenda Municipal, a 20.11.2012, va confirmar la proposta de resolució continguda en acta de disconformitat en la virtut de la qual s'entenia que la recurrent, en haver-se transformat, de Mútua XXX en societat anònima MGSSR, S. A. mitjançant escriptura pública atorgada a 02.01.2012, s'havia produït un canvi en la personalitat jurídica de la mutualitat, que comportava la baixa de l'activitat en l'epígraf 823 i la conseqüent alta de les activitats empresarials en els epígrafs 821 i 822 de la matrícula de l'Impost sobre Activitats Econòmiques. Al mateix temps, s'acordava practicar la liquidació definitiva resultant de la confirmació de la proposta i notificar aquesta resolució

a l'interessat conjuntament amb la liquidació definitiva, advertint-li així mateix dels recursos i altres accions al fet que en defensa dels seus interessos tingui dret. I, en practicar-se la notificació, es va indicar que contra la mateixa cabia el recurs d'alçada previst en l'art. 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, i l'art. 14.2, c) del R.D-legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals (LHL). Conseqüentment amb això, MGSSR, SA va interposar sengles recursos d'alçada contra les liquidacions girades. Però en ells, en lloc de qüestionar la regularitat de les mateixes, va manifestar la seva discrepància amb la modificació censal en virtut de la qual s'havien practicat. En conseqüència, com que no es diu res de forma directa, contra tals liquidacions, procedeix la desestimació del recurs en estudi, atès que les liquidacions girades i recorregudes eren conseqüència obligada de l'alteració censal, i l'enjudiciament dels motius de discrepància amb tal alteració no són competència d'aquest Consell, com seguidament s'indica.

Tercer.- El nostre informe, en efecte, no pot limitar-se al pronunciament que precedeix, que comportaria la indefensió de la recurrent, a la qual no es va informar, degudament, de la substantivitat de l'alteració censal que va conduir a girar la liquidació, enfront d'aquesta liquidació i dels recursos que contra aquella calia plantejar. A aquest efecte han d'assenyalar-se els següents extrems: en primer lloc, conforme a l'art. 90.4 LHL *“la inclusión, exclusión o alteración de los datos contenidos en los censos resultantes de las actuaciones de inspección tributaria o de la formalización de altas y comunicaciones se consideraran acto administrativo, i conllevaran la modificación del censo”*. En segon lloc, la competència per dictar aquest acte administratiu correspon a l'Administració tributària de l'Estat (art. 91.1 LHL); que també té atribuïda la inspecció d'aquest impost, *“sin perjuicio de las delegaciones que puedan hacerse en los Ayuntamientos, Diputaciones Provinciales, Cabildos o Consejos Insulares y otras entidades locales reconocidas por las leyes y Comunidades Autónomas que lo soliciten”*, com precisa l'apartat 3 del mateix precepte. Delegació que, en el que a l'Ajuntament de Barcelona concerneix, es va efectuar per Ordre de 30 de setembre de 1992, l'apartat vuitè del qual corregeix la relació d'ajuntaments continguda en l'Ordre de 13 de juliol de 1992. En tercer lloc, i com a conseqüència del que s'acaba d'indicar, quan l'Ajuntament acorda l'alteració censal **actua per delegació de l'Administració Tributària Estatal**, malgrat que no es faci constar així en resoldre, en contra d'allò prescrit en l'art. 13.4 LRJ, en virtut del qual *“las resoluciones administrativas que se adopten por delegación indicaran expresamente esta circunstancia y se consideraran dictadas por el órgano delegante”*. Finalment, en nova conseqüència, donada la substantivitat de la resolució, per la qual s'acorda l'alteració censal, aquesta resolució és susceptible d'impugnació amb independència de la liquidació

que tal alteració comporta. Impugnació que haurà de plantejar-se davant els Tribunals Econòmic-Administratius, segons l'art. 91.4 LHL, que diu així: *“en todo caso el conocimiento de las reclamaciones que se interpongan contra los actos de gestión censal dictados por la Administración tributaria del Estado a que se refiere el párrafo primero del apartado 1 de este artículo, así como los actos de igual naturaleza dictados en virtud de la delegación prevista en el párrafo tercero del mismo apartado, corresponderá a los Tribunales Económico-Administrativos del Estado. De igual modo corresponderá a los mencionados Tribunales Económico-Administrativos el conocimiento de las reclamaciones que se interpongan contra los actos dictados en virtud de la delegación prevista en el apartado 3 de este artículo –como se recordará, relativo a la inspección- que supongan inclusión, exclusión o alteración de los datos contenidos en los censos del impuesto”*. En termes anàlegs es pronuncia l'art. 188 de l'Ordenança fiscal general de l'Ajuntament de Barcelona, quan, després d'assenyalar, al seu apartat 1 que contra els actes d'aplicació i efectivitat dels tributs locals i altres ingressos de dret públic que siguin de competència municipal es podrà interposar recurs d'alçada davant l'Alcalde amb efectes de reposició...” precisa, a l'apartat 6 que *“el recurso de alzada regulado en este artículo se entiende sin perjuicio de los supuestos en que la Ley prevé la reclamación económico administrativa contra actos dictados en vía de gestión de los tributos locales”*. Al que l'apartat set afegeix que *“los actos dictados por delegación de la Administración Tributaria del Estado podrán ser objeto de recurso de reposición o de reclamación económico-administrativa”* Precepte aquest que ha de ser aclarit en el sentit que la reposició al fet que es refereix no és, evidentment, la que contempla l'article 14.2 LHL, a interposar contra *“los actos de aplicación y efectividad de los tributos y restantes ingresos de derecho público de las entidades locales”*, sinó la reposició potestativa i prèvia a la reclamació econòmic-administrativa que regula l'art. 222 i seg. de la Llei 58/2003, General tributària, de 17 de desembre i l'article 21 i seg. del Reglament general de revisió, aprovat per RD 520/2005, de 13 de maig: amb la conseqüència que la seva desestimació no pot ser recorreguda en alçada davant l'Alcalde, perquè resolgui, previ informe d'aquest Consell, en els termes que estableixen els articles 46 i 47.1 de la Llei 1/2006, de Règim especial del municipi de Barcelona i 2.1,a) i concordants del seu Reglament Orgànic, aprovat pel Plenari del Consell Municipal en sessió de 29 de juny de 2011.

Quart.- Del que s'acaba d'exposar es desprèn que la conducta administrativa no es va ajustar a Dret pel que fa a la notificació de la resolució inspectora que va conduir a l'alteració censal. Sense que aquesta afirmació pugui ser enervada pel fet que el paràgraf 2 de l'art. 91.1 LHL prescriu que la notificació d'aquests actes -els actes de gestió censal

del tribut- *“puede ser practicada por los Ayuntamientos o por la Administración del Estado, juntamente con la notificación de las liquidaciones conducentes a la determinación de las deudas tributarias”*. Doncs el fet que puguin ser practicades simultàniament ambdues notificacions de cap manera comporta la identitat del seu contingut, donada la diferent naturalesa i règim jurídic de cadascun dels actes a notificar.

Cinquè.- En conclusió, doncs, si ben el recurs d'alçada contra la liquidació haurà de ser desestimat, per evitar la indefensió de la recurrent se li haurà de notificar, degudament, la resolució de la inspecció. I, de prosperar un eventual recurs contra la mateixa, procediria la devolució dels ingressos indegudament efectuats.

Per la qual cosa,

ES PROPOSA

DESESTIMAR el recurs d'alçada plantejat contra la liquidació tributària, i, ORDENAR la notificació conforme a Dret de la resolució de l'Inspector en Cap de 20.11.2012, per la qual, entre altres extrems, es va acordar confirmar la proposta de resolució continguda en l'acta de disconformitat. Tot això, sense perjudici que si s'interposés i prosperés la impugnació d'aquesta resolució procediria, la devolució dels ingressos indegudament efectuats.